

בבית המשפט העליון

רע"ב 7355/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דיב צלאח

נ ג ד

המשיבה: פרקליטות המדינה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד ב-עת"א 15168-08-21 מיום 27.10.2021 שניתן
על ידי השופט העמית אברהם טל

בשם המבקש: עו"ד טל שובל; עו"ד אמיר נבון

בשם המשיבה: עו"ד דניאל מארקס; עו"ד מתן שטיינבוך

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' טל) בעת"א 15168-08-21 מיום 27.10.2021, בגדרו נדחתה עתירת המערער נגד החלטת שירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) שלא לשחררו בשחרור מינהלי.

2. במוקד הבקשה שלפניי ניצבת שאלת זכאותו של אסיר לשחרור מינהלי מעונש המאסר אותו הוא מרצה.

רקע והליכים קודמים

3. המבקש מרצה עונש מאסר בפועל החל מיום 22.6.2016, לאחר שהורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק שלא כדין, איומים, הפרת הוראה חוקית, חבלה חמורה, תקיפה וגניבת רכב. בגין עבירות אלו, נגזרה עליו תקופת מאסר בת 46 חודשים. נוסף לכך, בשל

הרשעה זו ועדת השחרורים הורתה על הפקעת רישיון המאסר של המבקש, באופן שירצה כ-20 חודשים נוספים, שנגזרו עליו בגין הרשעה קודמת (להלן: הפקעת הרישיון).

4. כעולה מהבקשה שלפניי, לקראת סיום מאסרו, סבר המבקש כי יש לשחררו בשחרור מנהלי, בהתאם לסעיף 68 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: הפקודה) הקובע כי אסיר השפוט לתקופת מאסר שאינה עולה על ארבע שנים זכאי ל"שחרור מינהלי". עם זאת, שב"ס קבע כי המבקש אינו זכאי לשחרור מינהלי משום שלעמדו תקופת מאסרו הכוללת עולה על ארבע שנים.

ההליך בבית משפט קמא

5. בהמשך לכך, ביום 6.8.2021 פנה המבקש בעתירה מתאימה לבית משפט קמא בטענה שיש לשחררו ב"שחרור מנהלי" לאלתר, שכן תקופת מאסרו אינה עולה על ארבע שנים. זאת, מאחר שבהתאם לחוק והפסיקה אין למנות את תקופת המאסר בגין הפקעת הרישיון, שנוספה למאסרו הנוכחי.

ביום 8.8.2021 הורה בית המשפט כי תגובת שב"ס תינתן עד ליום 15.8.2021. לאחר שתגובת שב"ס לא נתקבלה עד ליום 16.8.2021, ועל מנת לאפשר לו למצות זכויותיו, פנה המבקש בשנית לבית משפט קמא להורות על קביעת מועד דיון בעתירתו.

באותו היום, התקבלה תגובת שב"ס ובה נטען כי המבקש אינו זכאי לשחרור מינהלי, מאחר שלעמדו יש לצרף את תקופת המאסר בגין הפקעת הרישיון (כ-20 חודשים) אל תקופת המאסר בגין הרשעתו האחרונה (46 חודשים), כך שתקופת מאסרו עולה על ארבע שנים. בית משפט קמא קבע את העתירה לדיון ביום 20.10.2021 (חודשיים וחצי ימים לאחר הגשת עתירת המבקש).

ביום 24.8.2021 הוגשה על ידי המבקש בקשה להקדמת מועד הדיון בעתירה, שכן לדבריו הותרת הדיון במועדו תחטיא הלכה למעשה את תכלית העתירה. בבקשתו הבהיר המבקש כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים מתייחסת לשאלה האם הוא עומד בקריטריונים לשחרור מינהלי או אם לאו. על כן, בהינתן כי לשיטתו הוא עומד בקריטריונים ועתיד להשתחרר בכל יום, על בית המשפט להקדים ולדון בעניינו בדחיפות. בעקבות בקשה זו, בית המשפט הורה על קבלת תגובת שב"ס וזה הותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט, שקבע דיון בעתירה רק ליום 6.10.2021.

בעקבות האמור לעיל, שב בא-כוח המבקש ופנה פעם נוספת להקדמת מועד הדיון, תוך שציין כי הותרת הדיון במועד שנקבע:

"מחמיצה הלכה למעשה את תכלית העתירה ומביאה בשל כך לפגיעה חמורה ובלתי מידתית בזכויותיו של המבקש..."

בית המשפט דחה את הבקשה והותיר את מועד הדיון על כנו ליום 6.10.2021, ובסיום הדיון קבע כי פסק דין יינתן רק ביום 27.10.2021. ביום 8.10.2021 פנה בא כוח המבקש שוב לבית המשפט וביקש כי מועד פסק הדין בעניינו יוקדם.

6. בפסק הדין שניתן ביום 27.10.2021 דחה בית משפט קמא את עתירת המבקש וקבע כי אינו זכאי לשחרור מינהלי.

בקשת רשות הערעור

7. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, בה שב המבקש על עיקרי טיעוניו בפני שב"ס ובפני בית משפט קמא וטוען כי שגה בית משפט קמא משהחליט לדחות את עתירתו.

לטענת המבקש, אין לחשב את תקופת המאסר בשל הפקעת הרישיון בת כ-20 חודשים לעניין זכאותו לשחרור מינהלי, תוך שהוא מפנה לאמור בסעיף 68 לפקודה כי יש לראות בשחרור מינהלי כשחרור על תנאי כמשמעותו בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001 (להלן: החוק).

בהמשך לכך, הדגיש כי סעיף 8(א) לחוק שכותרתו "חישוב תקופת המאסר" קובע כי "תקופת המאסר לענין שחרור על-תנאי, תהיה סך כל תקופות המאסר שעל האסיר לשאת בזו אחר זו, למעט תקופת מאסר שעל האסיר לשאת בשל ביטול שחרורו על-תנאי" (ההדגשה הוספה – י' א').

8. מיד עם הגשת הבקשה הוריתי למשיבה ליתן תגובתה, וזו נתקבלה הבוקר כדלקמן:

"מבלי לקבוע מסמרות בשלב זה ביחס לשאלות הפרשניות והמשפטיות הנובעות מן הסוגיה, משירות בתי

הסוהר נמסר כי בנסיבות העניין המבקש ישוחרר ממאסר היום".

סוף דבר

9. אשר על כן, אני מורה על מחיקת הבקשה בכפוף לשחרור המבקש לאלתר.

טוב עשתה המשיבה בתשובתה המהירה ובכך מנעה את המשך שהייתו של המבקש במאסר מאחורי סורג ובריח כאשר על פניו היה עליו להיות משוחרר זה מכבר.

השתלשלות ההליכים בעניינו של המבקש מדברת בעד עצמה ונדמה כי מיותר יהיה להוסיף דבר. ראוי לכלל הגורמים הרלוונטיים להסיק את מסקנותיהם מהעניין ולדאוג כי מציאות כזו לא תישנה.

ניתנה היום, כ"ח בחשון התשפ"ב (3.11.2021).

ש ו פ ט